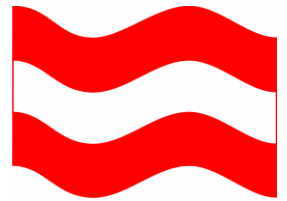

ustanovljeno leta 1992

*Društvo slovensko-avstrijskega prijateljstva
Verein der Slowenisch-Österreichischen Freundschaft
Ljubljana*

gegründet im Jahre 1992

ODPRTJE 22. KOROŠKIH KULTURNIH DNI V LJUBLJANI

**RAZSTAVA »NA ROBU BARVE«
RAZSTAVLJA SLIKAR VINCENC GOTTHARDT**

Slikarja bo predstavil Martin Kuchling, poslovodja Krščanske kulturne zveze, Celovec

**ČASTNA POKROVITELJICA 22. KOROŠKIH KULTURNIH DNI JE
PRESEDNICA REPUBLIKE SLOVENIJE DR. NATAŠA PIRC MUSAR**

**Razstavo bo odprla njena ekscelenca avstrijska veleposlanica
mag. Elisabeth Ellison-Kramer**

**22. Koroške kulturne dneve bo v imenu Urada Vlade RS za Slovence
v zamejstvu in po svetu odprl vodja sektorja za zamejstvo Rudi Merljak**

**Za glasbeni uvod bo poskrbel Lado Jakša:
Avtorska glasba na temo razstavljenih likovnih del**

**Ljubljana, 6. marca 2024 ob 18. uri,
Galerija Družina, Krekov trg 1**

**Razstava bo odprta do 18. marca 2024,
ob zaprtju razstave bo za glasbeno spremljavo poskrbel LJUBLJANSKI TRIO
v sestavi: Tomaž Mancini – violina, Sašo Gale – harmonika in Matjaž Ponikvar – kontrabas.**

Vincenc Gotthardt, BIOGRAFIJA

Rojen 19. julija 1964 v Beljaku.
Doma v Dulah v Ziljski dolini,
občina Šmohor. Živim v Celovcu.
Obiskoval Slovensko gimnazijo.
Maturiral 1982.

Nato študiral na Univerzi v Celovcu
slovenščino in Medijsko komunikacijo.
Od leta 1987–1990 bil urednik tednika
koroških Slovencev »Naš tednik«.
Leta 1990 prejel posebno nagrado ob
Avstrijski državni nagradi za literarno
kritiko, ki jo je podelilo takratno
Zvezno ministrstvo Republike Avstrije
za pouk, umetnost in šport.

Od leta 1991 dalje urednik koroškega slovenskega tednika »Nedelja«. Je tudi urednik mesečnih kulturnih prilog časopisa NEDELJA, v katerih je izhajala 25 let dolgo rubrika »Na svetlo дано«. V tej rubriki so imele literarne ustvarjalke in ustvarjalci možnost objavljati svoja še neobjavljena literarna besedila. Ta rubrika je bila na Koroškem edina možnost objavljanja slovenskih literarnih besedil. V tej rubriki je v tem času skoraj vsaka koroška literarna ustvarjalka, priznana ali še ne priznana, vsak koroški literarni ustvarjalec, priznan ali še ne priznan, imel priložnost objaviti svoje še neobjavljeno besedilo.

Vsekakor je zame velik privilegij, da si lahko na Koroškem s pisanjem v slovenskem jeziku služim kruh.

Zame je pisanje – neke vrste reševanje besed, da ostanejo. Najbrž pa ob branju kake knjige ostanejo v spominu tako ali tako samo slike.

Včasih tudi kaj naslikam in pripravim kako razstavo. Leta 2021 sem skupaj s hčerko Vereno Gotthardt, absolventko Univerze za uporabno umetnost na Dunaju (študij končala 2022), razstavljal tudi na Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu v Ljubljani, kjer sva imela tudi literarno branje.

Izdal dve knjigi. Prvo knjigo, ki je izšla pri Mohorjevi založbi leta 2014 v Celovcu, nisem napisal, ampak sem jo narisal, je bila knjiga risb vseh župnijskih cerkva na Koroškem z naslovom »Sacra Carinthia. Farne cerkve krške škofije v črti in črki.«

Prav tako je izšla tudi druga knjiga pri Mohorjevi založbi leta 2020 in sicer roman »Na drugem koncu sveta«, s katerim sem se znašel med finalisti za nagrado Kresnik v Ljubljani leta 2021. Leta 2022 na 31. natečaju za najboljšo kratko zgodbo programa Ars Radia Slovenija prejel nagrado Arsova lastovka za zgodbo »Pod barvami na sliki«.

Razstave v Celovcu, Tinjah, Prevaljah, Ljubljani, Mariboru.

Na robu barve

»Topolovina, platno, olje in akril. Morda so take slike naslonjene na valove pod vodno gladino. Nekaj črt in ploskev za nove poglede.«

Voda, barva in beseda. Ko je beseda na koncu, se začne slika. Z barvo ter črto in še te čez rob. Kdor vse življenje v poklicu dela z besedo, temu odleže, ko se lahko zavestno odloči za brezbesedni prostor. Moje slike so zavestna odločitev proti besedam. Živim na Koroškem in nekje ima dvojezičnost meje. Ne moreš vsega prevajati iz enega jezika v drugi, ker pač nekdo ne razume dveh jezikov in v literaturi še prav posebej ne v enaki kakovosti. Zato je sproščujoče, če ni vedno v središču jezik in je mogoče kaj povedati s sliko. S sliko v prtljagi lahko greš v svet in ljudje jo bodo razumeli vsak po svoje. Slika lahko sproži nešteto besed v vseh jezikih. Tu so črte, so ploskve in vsaka in vsak ima v enem samem trenutku občutek: ta slika me nagovori ali ne. Včasih tudi ostane v spominu, ker je tako močna, da se vanj zažge, brez kake razlage in je morda povod, da je od nje spobujena kakšna beseda ali stavek. Kaj pove barva, kaj ploskev, kaj linija.

Slika je nastala nešteto. Na začetku je bilo predmetno slikanje, pozneje abstraktno. Več kot štirideset let zatekanja v brezbesedje. Na koncu barve in črte in ploskev je končana slika. Nekaj trenutkov zadovoljstva, ker je nekaj nastalo, kar bo ostalo v deželi z dvema jezikoma in bo to lahko vsakdo razumel. Ne bo potrebna beseda, kljub temu pa se bo vedelo, naslikal je to nekdo, ki mu je bila materina beseda nekaj vredna.

Najbolj se bojim zadnje črte, ker ne vem ali je že ali še ni. To je neko plesanje na robu prepada, ker ni jasno, je ena barva preveč, je še ena linija premalo. Znati pravočasno odložiti čopič, to je slika ki ostane, morda tudi umetnost. Vsaka nova slika – to sem malo več tudi jaz, ki tako ostajam v barvi. Najbolj se bojim zadnje črte. Če je ena preveč in je ena barva preveč, potem to nisem več jaz.

Razstavljene slike so nastale v zadnjih letih. Skoraj nikdar s slikami nisem bil v javnosti. Ta serija slik je nastala v preteklih letih. Prevladuje modra barva. Včasih je v njih odtenek še druge barve in nekaj črt. Vedno kakšna tudi čez rob. Tako črta kot brava. So to slike na topolovino v akrilnih barvah. Nekaj je oljnih, nekaj pa tudi fotografij.

Potem pa vedno znova tudi spet to, da je pač slika s svojo izpovedjo kdaj tudi na koncu. Potem pridejo spet besede, ki so pri meni tako poklicno, kot tudi pri literarnem ustvarjanju v središču. Gre za prehajanja. Iz slike nastane literatura. Vsebina pa je enaka: nekaj rešiti v vidnost, da ostane. V slikah je treba gledati v medprostore, v literaturi med vrstice. Nekaj pa je jasno: še ni napisana zadnja najboljša vrstica in ne narisana najboljša slika. Če ne naslikaš nove slike ne veš, kaj je lahko najboljša. Pravzaprav večno delo.

Morda še to ob robu. Nimam kake akademske likovne izobrazbe. Slike so enostavno tu. Oglejte si te črte in barve čez rob.

DRUŠTVO SLOVENSKO-AVSTRIJSKEGA PRIJATELJSTVA SE ZAHVALJUJE ZA SODELOVANJE:

- Dr. Nataši Pirc Musar za častno pokroviteljstvo
- Uradu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu
- Veleposlaništvu Republike Avstrije v Ljubljani
- Avstrijskemu kulturnemu forumu v Ljubljani
- Galeriji Družina v Ljubljani
- Družbi MORO & KUNST, Ljubljana
- Klubu koroških Slovencev v Ljubljani
- Inštitutu za narodnostna vprašanja v Ljubljani

RAZSTAVO VINCENCA GOTTHARDTA STA PREDLAGALA:

- Krščanska kulturna zveza v Celovcu
- Slovenska prosvetna zveza v Celovcu

REPUBLIKA SLOVENIJA

URAD VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Predsednica Republike Slovenije

NATAŠA PIRC MUSAR

avstrijski kulturni forum^{lju}

Trgovanje z naložbenim zlatom

